

så optages der ikke flere, og så får vi en ny deling af Europa ned langs med Polens og Tjekkiets østgrænser. Det er i dag, tror jeg, det mest sandsynlige resultat af de udvidelsesforhandlinger, der måske vil starte et halvt år eller mere efter, at regeringskonferencen måtte være sluttet med en ny Unionstraktat, som vi jo i øvrigt ganske givet her i Danmark vil stemme nej til.

Derfor er der her tale om et udsigtsløst projekt. Det er ikke alene forkert ud fra sociale hensyn, men det er også udsigtsløst, fordi det eneste, det kan føre til, er, at vi får en ny deling af Europa, og ses det i sammenhæng med, at man vil udvide NATO og dermed fremrykke den vestlige militærbloks grænser mod øst, så skabes altså det, som bliver grundlaget for en forfærdelig russisk nationalisme, som vi allerede ser kraftige tendenser til, hvor det gamle kommunistparti på den ene side og nationalisterne på den anden side ser ud til – jeg håber ikke, det sker – at vinde voldsomt frem ved det kommende parlamentsvalg i Rusland.

Og hvordan kan det være, at de kan vinde frem?

Ja, det er, fordi Vesten ustandselig sender disse signaler, som i Rusland naturligvis opfattes som aggressive. Og NATO-udvidelsen er aggressiv, for den vil medføre oprustning i Øst- og Centraleuropa, fordi kravet i forbindelse med NATO-medlemskab er, at man opruster sit militær til det niveau, som kræves af militærmagterne i NATO.

Derfor er vi inde i en dødsensfarlig udvikling, som kan fremkalde frygtelige ting i Rusland, der jo desværre er et land, der har en historie, hvor man har så rigelig erfaring med frygtelige ting.

I den forbindelse vil jeg stille et par spørgsmål til det konkrete indhold på menneskerettigheds-siden og mindretalssiden i disse her aftaler. Der nævnes ting omkring menneskerettighederne, men så vidt jeg kan se – nu er det et meget omfattende materiale, og jeg kan have overset noget – har disse lande, som ansøger, nok borsat fra et enkelt land, ikke undertegnet FN's flygtningekonvention, hverken konventionen eller protokollen. Rusland har, men det er en anden sag, det kommer under næste punkt på dagsordenen.

Jeg vil godt spørge, om det er rigtigt. For det er et meget alvorligt problem, netop når man siger, at her skal der også gøres noget for menneskerettighederne, at lande så ikke har bragt deres forhold i orden, når det gælder et så afgørende element i menneskerettighederne som flygtningekonventionen.

I mindretalsspørgsmålene ser det mindst lige så alvorligt ud, så vidt jeg har fået information om. Jeg vil spørge ministeren, om det er rigtigt. Så vidt jeg har forstået, er der meget store russisktalende mindretal i Letland og Estland, omkring 600.000 mennesker i Letland, tror jeg, og omkring en tredjedel af befolkningen i Estland. Det er sådan, at regeringerne i disse lande har forlangt en assimilering som betingelse for, at disse mennesker kan opnå statsborgerskab i deres eget land.

Fru Elisabeth Arnold ryster på hovedet.

Nu stiller jeg spørgsmålet til ministeren, så kan vi givetvis få det belyst, men jeg har set, at man i Letland har udtalt, at man i løbet af 10 år vil kigge på det dér spørgsmål, men man fastholder, at det bliver en langsom proces at blive borger i sit eget land, for man skal først modnes, som det vist er blevet sagt af en minister fra Letland.

Man skal først modnes, altså med andre ord: Man skal først ændre sin nationalitet fra at være russer og til at være lette. Det kan jo fremkalde forfærdelige reaktioner, og det er jo også en politik, som jeg da går ud fra at der her i Folketinget ikke kan være støtte til. Vi kan da ikke kræve, at der skal ske en assimilering. Vi kan da ikke stille sådanne betingelser for, at man kan blive statsborger i sit eget land.

Jeg vil ikke betragte det som ubegribeligt, hvis der i Rusland fremkaldes en voldsom reaktion som følge af, at disse ting ikke er i orden, og jeg vil mene, at det er halsløs gerning af Unionen at gå ind og indlede optagelsen, hvis disse problemer ligger uløste hen. Jeg vil mene, det er halsløs gerning, og derfor håber jeg da selvfølgelig, at ministeren kan overbevise mig om, at disse problemer er i orden. Det håber jeg da stærkt, men alt, hvad jeg har læst om det, tyder desværre på det modsatte.

Alt i alt må vi fra Enhedslistens side sige, at der er så mange ting i dette her, der gør, at det vender den forkerte vej, så vi bliver nødt til at stemme imod.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Det, vi behandler her, er associeringsaftalen med de baltiske lande. Og jeg kan forstå, at hr. Keld Albrechtsen har så store problemer med det, at man er nødt til at tage det tunge skyts frem. Derfor kommer vi rundt om NATO, og hvad ved jeg, Jerntæppet, der trækkes ned igennem Europa. Men det er altså en associerings-